

ת"ד 5936/07/14 - מדינת ישראל נגד מוראד אבריק

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 5936-07-14 מדינת ישראל נ' אבריק
בפני כבוד השופטת רוני פרסון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוראד אבריק

הנאשם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין גרימת תאונת דרכים עקב סטייה מנתיב נסיעה - עבירה לפי תקנה 40(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "התקנות"), נהיגה רשלנית - עבירה לפי סעיפים 62(2) ו-38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה") וגרימת נזק לרכוש וחבלה לגוף - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות.
2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 1.3.14 סמוך לשעה 05:30, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג שברולט מ.ר. 39-302-65 (להלן: "הרכב"), בכביש 22 לכיוון צפון בחיפה. הכביש במקום הוא דו נתיבי, כביש תקין, יבש, ראות טובה, שדה ראייה פתוח לפניו כ-100 מטר מדוד. הנאשם נהג רכבו ברשלנות בכך שללא סיבה סבירה איבד שליטה על רכבו, סטה ימינה ופגע במעקה בטיחות (להלן: "התאונה"). כתוצאה מהתאונה נחבלו בגופם ונזקקו לטיפול רפואי הנאשם ועוד שני נוסעים ברכבו. כמו כן נגרם נזק לכלי הרכב.
3. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום. טענתו של הנאשם היא כי רכב שעקף אותו פגע בו בדופן שמאל וגרם לו לסטות לכיוון מעקה הבטיחות.
4. מטעם המאשימה העידו רס"מ אריסאן שמאס, בוחן תנועה, מתנדב מר גיל גולן ורס"ל דמיטרי סקליאר. כמו כן הוגשו, בין היתר, דו"ח בוחן תנועה, סקיצה, תמונות, דו"ח פעולה, מסמכים רפואיים והודעות הנאשם במשטרה.

מטעם ההגנה העידו הנאשם, ושני חבריו אשר נסעו עימו, מר כאמל מג'דוב ומר עבדאללה רזוק.

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם מעל דוכן העדים ולאחר שעיינתי במוצגים ושקלתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה לפיה עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר.

למעשה אין חולק בדבר ארוע התאונה ותוצאותיה. השאלה המרכזית העומדת להכרעה היא מה גרם לסטיית הנאשם מנתיב נסיעתו; האם נהיגה רשלנית שלו או שמא, כטענתו, רכב אחר שפגע בו גרם לכך.

6. בהתייחסו לשאלה זו קבע בוחן התנועה רס"מ אריסאן שמאס (להלן: "**הבוחן**") בדו"ח בוחן (ת/3), את המסקנות שלהלן:

1. הרכב נסע בנתיבי המפרץ בחיפה מכיוון דרום לצפון.

2. התאונה אירעה כאשר הרכב פגע בדופן ימין בגדר בטיחות שמוצב על הכביש בצד ימין בכיוון נסיעת הרכב.

3. על פי הנזקים שנגרמו לרכב היה מגע בין דופן ימין של הרכב לבין גדר הבטיחות.

4. בבדיקת הנזקים של הרכב במגרש נעמן רואים שיש נזק בדופן ימין ואין שום נזק בדופן שמאל, לכן המסקנה היא שהרכב סטה ימינה ופגע במעקה בטיחות.

5. מצב הכביש, שדה הראייה ומזג האוויר לא גרמו לתאונה.

6. הגורם לתאונה הוא נהיגה בחוסר זהירות מצד הנהג.

7. על מסקנות אלה חזר הבוחן במסגרת עדותו בפניי בבית המשפט, תוך ששלל את גרסת הנאשם לפיה רכב עקף אותו ופגע בו בצדו השמאלי, מאחר ולא נמצאו נזקים בדופן שמאל של הרכב וכך העיד:

"...הנאשם טען כי נסע בכניסה לכביש 22 ולפניו היה עוד רכב. הוא נכנס בינו לבין הרכב שלפניו, עקף אותו. תוך כדי עקיפה נתן לו פגיעה בדופן שמאל וגרם לרכב לסטות. אני הגעתי למגרש הרכבים ביחד עם הנאשם. אני בדקתי את הנזק, ראיתי שאין נזק בדופן שמאל אלא נזק בדופן ימין, נזק מאוד חזק. לכן, אני שללתי את הגרסה שלו שכפי שטען שרכב עקף אותו ופגע בו וחייב להיות לו נזק. לכן הגעתי למסקנה כי הנהג נסע בחוסר זהירות וסטה למעקה

בטיחות" (פרוטוקול הדיון מיום 19.1.16, עמ' 5, ש' 6-1).

הבוחן הדגיש כי מוקד הפגיעה ברכב הנאשם היה בכנף הקדמי הימני וכי לא היו סימנים כלשהם בצד שמאל של הרכב (שם, עמ' 5, ש' 16-19).

8. ואכן, כפי שניתן לראות בתמונות מס' 5-8 שצילם הבוחן (ת/2), בדופן ימין של הרכב נגרם נזק מסיבי לכל הכנף והמכלול הפנימי של הרכב, הגלגל הקדמי נשבר, נגרם נזק לדלת הקדמית ולשמשה הקדמית מצד ימין. לעומת זאת, כפי שניתן לראות בתמונות מס' 9-12 (ת/2) ובמיוחד בתמונה 9, לא נגרם כל נזק בדופן שמאל של הרכב כך שהדבר אינו מתיישב עם גרסת הנאשם.

יש לציין כי בתמונות מס' 1-4 (ת/2) ניתן לראות את כיוון נסיעת הנאשם ואת מקום הפגיעה, וכן כי יש שם מפרץ מצד ימין שיכול היה לאפשר לנאשם סטייה בבטחה ימינה, אילו גרסתו היתה נכונה.

9. לא זו אף זו, הבוחן הופנה לתמונות אשר צולמו על ידי המתנדב בזירת האירוע, בהן צולם הרכב כפי שנמצא בכביש לאחר התאונה וכן צולמו הנזקים שנגרמו למעקה הבטיחות (ת/9), והסביר כי גם מיקום עצירת הרכב מחזק את המסקנה שלו שכן:

"הרכב חזר בחוזקה לאחר שפגע ברכב מימין (צ"ל במעקה הבטיחות ר.פ.), ונעצר במקום... לפי הנזק מדובר במהירות וגם על פי התמונות של הסייר, רואים שהנאשם לקח לו זמן גם לחזור, נסע פה רואים גם על אבני השפה ליד השוליים, במהלך הפגיעה ובפגיעה הרכב נדחף לאמצע הנתיב בצד שמאל. אני רוצה גם לציין, נהג סביר שרואה רכב שעוקף אותו. כל נהג, רכב שעוקף אותו לא שובר הגה בצד ימין לחוזקה, פה יש שוליים גם, יכל להיצמד לשוליים ולתת לרכב לעקוף." (שם, שורות 9-15).

10. יאמר כאן כי עדותו של הבוחן הותירה עלי רושם אמין ומהימן. שוכנעתי כי מדובר בעד מקצועי אשר ביצע את מלאכתו נאמנה וכי מסקנותיו עולות בקנה אחד עם הממצאים.

11. בחקירתו הנגדית העיד הבוחן, כי אם הרכב היה נפגע בדופן שמאל הוא היה מסתחרר וכי אם גרסת הנאשם היתה נכונה אזי במהירות של 70-95 קמ"ש צריך לראות את המכה בדופן שמאל (שם, עמ' 7, ש' 15-16). מסקנות אלה של הבוחן מקובלות עלי וכך גם קביעתו כי אם גרסת הנאשם היתה נכונה, כי אז צריכה היתה להראות מכה בדופן שמאל של הרכב.

12. ב"כ הנאשם טען בסיכומיו למחדלים בעבודת הבוחן בכך שלא ביקר בזירת התאונה מיד לאחר

התרחשותה אלא רק לאחר 12 יום ולא צילם את הרכב בזמן התאונה ובמקום התאונה אלא במגרש. טען כי העובדה שהבוחן בדק את צד שמאל של הרכב משמעותה שהוא האמין לגרסת הנאשם. טען כי הבוחן לא כתב בדו"ח שלו שאם הרכב היה נפגע בצד שמאל הוא היה מסתחרר וכי מדובר בעדות כבושה ומכל מקום בהמשך עדותו חזר בו ואישר כי במידה והיה מוצא סימנים בצד שמאל אזי מנגנון התאונה כפי שתיאר הנאשם היה מתאים.

13. איני מקבלת טענות ב"כ הנאשם. התרשמתי כי הבוחן ביצע עבודתו כנדרש ולא מצאתי דופי בהתנהלותו. הבוחן העיד כי מדובר בתיק הצמדה, כי הגיע לזירת התאונה וביצע הצבעה עם הנהג. לאור טענות הנאשם, הבוחן הגיע למגרש ובדק אם נגרמו נזקים לרכב מצד שמאל. העובדה שהבוחן בדק אם נגרמו נזקים לרכב מצד שמאל אינה מלמדת כי האמין לגרסת הנאשם, אלא כי ביקש לאמת או לשלול אותה ותו לא. מעבר לכך, איני סבורה כי הבוחן היה צריך לציין בדו"ח כי אם הרכב היה נפגע מצד שמאל הוא היה אמור להסתחרר שכן הדו"ח מבוסס על ממצאים ולא על תרחישים אפשריים. מכל מקום, הבוחן חזר והעיד כי לא נמצאו נזקים מצד שמאל באופן שממילא שולל גרסת הנאשם. משכך, אין גם בתשובתו כי מנגנון התאונה היה מתאים לגרסת הנאשם כדי לסייע להגנה, בהיעדר כל ממצאים כאמור.

14. לטענת ב"כ הנאשם, בתמונה מס' 11 (ת/2) רואים כי הפנס יצא מקומו בדופן שמאל של הרכב מה שמעיד על כך שנגרם נזק לצד שמאל של הרכב. ב"כ הנאשם הפנה את הבוחן בחקירתו לנזק האמור והבוחן השיב כי הפנס יצא מהלחץ מצד ימין וכי לא ייתכן שהייתה מכה בדופן שמאל רק לפנס ולא לכנף. לפי הבוחן;

" הנזק שהיה אמור להיגרם מנסיעה, זה לא נזק של נסיעה. צריך להיות כיוון לנזק. כמובן מה שמסר, צריך להיות כיוון, מאחורה ולפנים. הפנס שיצא זה מהלחץ מצד ימין, רואים שהוא יצא, לא נפגע. הוא יצא ממקומו. נפגע בצד ימין והפנס יצא." (שם, עמוד 7, שורות 24-26).

15. אני מקבלת את ההסבר של הבוחן כי הנזק שנגרם לפנס אין בו כדי ללמד על פגיעה בדופן שמאל של הרכב משום שלא ייתכן שנגרם נזק רק לפנס ולא נגרם נזק לפח.

בהקשר זה, איני מקבלת את טענת ב"כ הנאשם בסיכומיו כי ההסבר של הבוחן אודות האופן שבו נגרם נזק לפנס מהווה גרסה כבושה. גם אם הבוחן לא ציין בדו"ח את הנזק שנגרם לפנס אין בכך כדי לפגוע במסקנותיו, במהימנותו או במקצועיותו, שכן מחד גיסא אין רלוונטיות בין הפנס לבין הפגיעה במעקה והנזק מצד ימין ואין המדובר בנזק הקשור לפגיעה כלשהי ברכב מצד שמאל על ידי רכב צד ג' כטענת הנאשם. מכאן, שאין באמור כדי לתמוך כהוא זה בגרסת הנאשם שגם נוכח התרשמותי מעדותו מעל דוכן העדים מצאתי שלא לקבלה כפי שיפורט בהמשך.

16. במהלך חקירתו הנגדית של הבוחן העלה ב"כ הנאשם טענות כנגד אופן הצילום של הבוחן את צד שמאל של הרכב בתמונות מס' 9-12 (ת/2). כך, טען כי תמונה מס' 9 צולמה מרחוק ולכן לא ניתן לראות אם יש סימנים מצד שמאל. בסיכומיו טען ב"כ הנאשם כי הבוחן היה רשולן והתרכז רק בצד הימני של הרכב שהיתה בו הפגיעה הקשה יותר.

לא מצאתי ממש בטענות ב"כ הנאשם. הבוחן צילם מספר תמונות של צד שמאל של הרכב כאשר בתמונה מס' 9 (ת/2) צילם את דופן שמאל של הרכב לכל אורכו ובתמונות מס' 10-12 (ת/2) צילם חלקים של דופן שמאל מקרוב וממספר זוויות. לעניין זה העיד הבוחן כי צילם את הרכב מכל הכיוונים וכי לא צילם תמונה אחת אלא מספר תמונות על מנת להבהיר כי אין נזק בצד שמאל. מכאן, שהבוחן בדק וצילם את הרכב משני הכיוונים ולא מצאתי כי ביצע עבודתו באופן חלקי או רשלני.

17. לסיכום, מצאתי כי עדותו של הבוחן מהימנה ומסקנתו נתמכת בחומר הראיות ועל כן אני מאמצת את עדותו.

18. בנוסף לבוחן, מי שהתייחס אף הוא לשאלת הנזקים ברכב היה המתנדב, מר גיל גולן (להלן: "גולן") אשר הגיע בבוקר התאונה לזירת הארוע, ערך דו"ח פעולה (ת/8) וצילם 19 תמונות של הרכב כפי שנמצא בכביש ומעקה הבטיחות (ת/9).

גם מעדותו של גולן בפניי עולה כי לא נגרמו לרכב נזקים בצד שמאל כך שיש לראות בעדות זו אף משום חיזוק לעדות הבוחן ומסקנותיו, בבחינת למעלה מן הנדרש, שכאמור נוכח תמונות הרכב כפי שצילם הבוחן אין כל ספק ולו הקל ביותר כי לא היתה פגיעה כלשהי ברכב הנאשם מצד שמאל.

19. בעניין זה העיד גולן בבית המשפט בחקירתו הנגדית (עמוד 14 לפרוטוקול הדיון מיום 25.2.16), כי לא תיעד את צד שמאל של הרכב "משום שלא היתה כל פגיעה בצד שמאל" וכי לא ראה בצד שמאל "שפשופים של תאונה". גולן, אשר הוא שמאי של חברת החשמל במקצועו אף הוסיף כי, מאחר "ולא היו נזקים בצד שמאל לא תיארתי. אתה לא מתעד דבר שאיננו" (שם, שורה 14).

20. לטענת ב"כ הנאשם בסיכומיו, גולן לא ציין בדו"ח שלו שבדק את צד שמאל של הרכב והוא צילם את כל התמונות מצדו הימני של הרכב ולא צילם אף תמונה מצד שמאל.

איני מקבלת טענות אלו. אמנם גולן לא צילם את הרכב מצד שמאל אך הוא הסביר כי לא היתה כל פגיעה ולא היו שפשופים מצד שמאל של הרכב. גולן אף ציין כי הוא שמאי נזיקין במקצועו כך שמדובר באדם מנוסה והסביר כי התמקד במקום שבו היו נזקים ולא במקום שבו לא היו נזקים.

21. יתרה מכך, ב"כ הנאשם הפנה את גולן לתמונה מס' 11 (ת/2) והלה טען כי מה שרואים בתמונה זה לא פגיעה בדופן הפח אלא את הפנס בחוץ. הוא העיד כי לא ראה שהפנס היה בחוץ וטען כי ייתכן שזה נפל מהגרר או שאולי מישהו ניסה לגנוב אותו.

אם כך, גם לפי עדותו של גולן, הנזק שנגרם לפנס בדופן השמאלי של הרכב אינו רלוונטי לתאונה.

22. לסיכום, מצאתי כי עדותו של גולן מהימנה ומגובה בחומר הראיות. עדותו של גולן תומכת בעדותו של הבוחן לפיה לא נגרמו נזקים בדופן שמאל של הרכב ושוללת אף היא את גרסת הנאשם.

גרסת הנאשם

23. הנאשם בהודעתו במשטרה מיום 11.3.14 (ת/1) מסר את גרסתו לתאונה לפיה חזר מבילוי בתל אביב יחד עם שני חבריו אשר ישנו ברכבוכי "כשהגעתי לחיפה מכיוון תל אביב עליתי על כביש 22 לכיוון עכו ומשם אני אמור להמשיך לאבו סנאן, זה היה בדיוק על הגשר שמתחת רואים את הרכבת ממש בהתחלת הכביש העוקף בדיוק בירידה שאחרי הסיבוב, אני הייתי במהירות של 70 - 95 קמ"ש, לפני לא היה רכב אבל בנתיב השמאלי קצת לפני נסע רכב פרטי, ואז לפתע רכב פרטי שהגיע אחריו בנתיב השמאלי חתך לימני וניכס בינינו כדי לעקוף אותו ולהיכנס לפני, תוך כדי שהוא חותך אותי ימינה הוא נותן לי מכה עם דופן ימין אחורית שלו בדופן שמאלית קדמית שלי ואני תוך כדי המכה גם בורח ימינה ונכנס בזווית של מעקה הבטיחות והוא המשיך בנסיעה וברח וגם הרכב שהיה לפניו המשיך ואין לי פרטים של אף אחד מהם. אני נעצרתי נפתחו לנו כריות אוויר, נשארנו ברכב עד שהגיע אמבולנס שהי ממש קרוב שלא אנחנו הזמנו ופינה אותנו לרמב"ם, והרכב נשאר שם והאמבולנס הזמין משטרה..." (ההדגשה לא במקור - ר.פ.).

הנאשם אף ציין כי הרכב נמצא אצל המשטרה וטען כי אפשר לבדוק ולראות שרכב אחר פגע בו בצד שמאל ובגללו קרתה התאונה.

24. מאוחר יותר (כעבור יומיים), נתבקש הנאשם להתייחס לכך שלא נמצאו סימני פגיעה או נזק בדופן שמאל הקדמית של הרכב והוא נשאל אם יש לו מה להגיד על כך והשיב "שום דבר אמרתי הכל", וכי אם "אין סימנים אז אין סימנים מה לעשות."

25. על אותה גרסה חזר הנאשם במהלך עדותו הראשית בפניי ביית המשפט. לטענתו, כתוצאה מפגיעת הרכב האחר בו, ברכבו של הנאשם, "הוא קיבל בכנף מצד שמאלי שלי מקדימה, הוא קיבל מכה קטנה במנורה של האיתות." (פרוטוקול הדיון מיום 3.4.17 בעמ' 16, ש' 21).

26. לא צריך להיות כל ספק, כי גרסתו של הנאשם אינה מתיישבת עם העובדה שלא נמצאו נזקים בצד שמאל של הרכב. לפי עדותו, הרכב קיבל מכה קטנה "במנורה של האיתות", אלא שכפי שהעידו הבוחן וגולן נזק כזה לא נמצא. כמו כן, כפי שהעיד הבוחן, הרי שבמהירות נסיעה של בין 70-95 קמ"ש הדעת נותנת שהיה נגרם נזק לפח בדופן שמאל כתוצאה מפגיעה כלשהי של רכב אחר.
27. מעבר לאמור, גרסתו של הנאשם לפיה נגרם נזק לצד שמאל של הרכב אינה נתמכת בתמונות או בחוות דעת שמאי מטעמו. יש לציין כי הנאשם נכח עם הבוחן במגרש המכוניות ויכול היה לצלם את הנזק שנגרם לטענתו בדופן שמאל של הרכב וכן להראות לבוחן את הנזק הנטען.
- זאת ועוד, בחקירתו הנגדית העיד הנאשם כי היה ברשותו טלפון נייד מסוג גלקסי S4 בו יש מצלמה איכותית וטען כי צילם את התאונה אך מחק את התמונות ואף החליף מאז מכשיר טלפון. הוא מדוע מחק את התמונות ומדוע לא הראה אותן לבוחן או הצביע על הנזק הנטען כשהיה במגרש עם הבוחן הנאשם השיב תשובות מתחמקות ולא הגיוניות, ומבלי שסיפק כל הסבר סביר לכך.
28. מצאתי כי עדותו של הנאשם בלתי מהימנה, בלתי קוהרנטית ומתחמקת. הנאשם העלה שלל תירוצים לכך שלא הגיש תמונות או חוות דעת של שמאי מטעמו. גרסתו של הנאשם אינה מתיישבת עם חומר הראיות והוא לא הציג כל ראיה שתתמוך בגרסתו.
29. על פי כלל הדרך, חזקה היא כי נהג הסוטה ממסלול נסיעתו התרשל בנהיגתו, כאשר על הנאשם מוטל נטל ההוכחה להפריך חזקה זו (ראו בעניין זה ע"פ 1713/93 **בוקובה נ' מ"י**, 7.6.93; ע"פ 67066/13 **אלמליח נ' מ"י**, 22.12.15).
- עצם התרחשותה של תאונה בנסיבות אלה מעבירה את הנטל אל הנאשם.
30. כאשר מעמידים את עדותם של הבוחן וגולן, המבוססות על הממצאים שנמצאו ברכב ונתמכות בתמונות, אל מול הגרסה בעלמא שהעלה הנאשם, שאין לה תימוכין בממצאים שנמצאו ברכב ואף לא בעדות הנאשם עצמו, הרי שלא עלה בידו של הנאשם לעורר ספק סביר כי התאונה התרחשה בעקבות רכב שעקף אותו ופגע בו ולא עקב רשלנותו. כאמור, הנאשם יכול היה להציג תמונות או חוות דעת שמאי מטעמו לביסוס טענותיו, אך לא עשה כן.
31. גם עדותם של הנוסעים ברכב הנאשם, חבריו מר כאמל מג'דוב (להלן: "**מג'דוב**") ומר עבדאללה רזוק (להלן: "**רזוק**"). לא היה בהן כדי לסייע לנאשם או לתמוך בגרסתו אלא להיפך.
32. כפי שנטען הן על ידי הנאשם והן על ידי חבריו, הרי שאלה ישנו בזמן התאונה במהלך הנסיעה. הן מג'דוב והן רזוק אישרו טענה זו בעדותם בבית המשפט. הם גם העידו כי לא שתו אלכוהול בזמן הביולוי בפאב בתל אביב עובר לנסיעה. מג'דוב העיד כי הנאשם צילם את הרכב לאחר התאונה בהיותו

באמבולנס.

33. שני חבריו של הנאשם, משנטען כי ישנו, לא ראו את התאונה ועדותם אינה יכולה לשפוך אור על נסיבות התרחשות התאונה. אולם, בשים לב להתרשמותי מצאתי כי נפלו סתירות בין עדותם לבין עדות הנאשם, סתירות שככל הנראה יועדו להרחיק את הנאשם מאחריות לקרות התאונה או מהטענה כי נהג בהיותו עייף ונרדם. מכל מקום סתירות אלה פוגעות באמינות גרסתם ואינן מוסיפות לעמידת הנאשם בנטל ההוכחה אשר עבר אל שכמו.

34. בעדותו במשטרה סיפר הנאשם אודות הבילוי בתל אביב עובר לנסיעה וטען, כי "אני לא נגעתי בשתייה חריפה ורק חברים שלי שתו קצת אפילו נהג האמבולנס עשה לי בדיקת אלכוהול ואמר לי שאני נקי..." (ת/1, שורות 7-9). והנה, שני החברים מכחישים כי שתו אלכוהול. סתירה מהותית זו אף היא אומרת דרשני.

35. לאור כל האמור שוכנעתי כי הנאשם לא עמד בנטל להוכיח כי הסטייה נגרמה מסיבה שאינה תלויה בו ולא הפריך את החזקה כי התרשל בנהיגתו.

36. לעניין נזקי הגוף והרכוש, אין חולק כאמור כי בתאונה נפצעו הנאשם ושני חבריו (ראה ת/10-ת/12) וכן כי נגרמו נזקים לרכב. משכך, אף עניין זה הוכח כדבעי.

סוף דבר

37. סיכומי של דבר, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

38. טיעונים לעונש יישמעו בדיון בפניי ביום 21.11.17 בשעה 11:30.

המזכירות תעביר עותק הכרעת הדין לצדדים ותזמנם בהתאם.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשע"ח, 05 נובמבר 2017, בהיעדר הצדדים ובהסכמתם.